

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກ

ການສຳແດງແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການບຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນສຸດທ້າຍ: ຂໍຢັ້ງຮູ້ຈາກນິມິດຂອງດານເຢືອນ

Jeff Pippenger

2024-04-06

ໃນດານເຢືອນບົດທີສິບ, ກາບຣີເອນກຳລັງປະຕິບັດພາລະກິດໃນການນຳສະເໜີຄຳອະທິບາຍຢ່າງສົມບູນຂອງພຣະທຳດານເຢືອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ດານເຢືອນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,

ຜູ້ຊົງໃນພຣະນິມິດແມ່ນຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ. ດັ່ງນັ້ນ,

ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນຈຶ່ງຕົນຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ,

ດັ່ງທີ່ນິມິດດານເຢືອນເປັນພາບຕົວແທນໃນບົດທີຫົກ. ພວກເຂົາຍັງຕົນຂຶ້ນມາເຂົ້າໃຈດ້ວຍວ່າ

ການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໂດຍການນັ້ນຈຸດໝາຍປາຍທາງນັ້ນດອນຂອງພວກເຂົາຖືກຕັດສິນ

ແມ່ນການທົດສອບເລື່ອງຮູບສັດຮ້າຍ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນພວກເຂົາຈະຖືກປະທັບຕາ,

ແລະກ່ອນເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປົດລົງຕາມກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ພວກເຂົາກຳລັງໃສກເສົ້າຕໍ່ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ໄດ້ປະເຊີນໜ້າພວກເຂົາໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,

ແລະໃນສະພາບນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພາບນິມິດເຫັນພຣະຄຣິດໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ,

ດັ່ງທີ່ອີຊາຢາເປັນພາບຕົວແທນໃນບົດທີຫົກ.

ນິມິດນັ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍທັງດານເຢືອນ ແລະ ເອຊາຢາ

ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນສະພາບທີ່ເຮົາເສຍຂອງຕົນເອງຢູ່ຕາມພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ຊົງພຣະສົມສະຫງ່າຮາສີ

ແລະ ທັງສອງກຳລັງຖອມລົງຈົນເຖິງຜົງດິນ. ຕໍ່ມາ ເອຊາຢາໄດ້ຍື່ນຄຳຖາມທີ່ຖາມວ່າ

ຜູ້ໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງໄປຫາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເອຊາຢາກໍອາສາຕົນ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນ

ທ່ານໄດ້ຮັບການຊ່າລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ! ເພາະຂ້ານ້ອຍພົນາດແລ້ວ;

ເພາະຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຮົ່ມບາກບໍ່ສະອາດ ແລະຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທີ່ມາກາງຊົນຊາດທີ່ຮົ່ມບາກບໍ່ສະອາດ;

ເພາະຕາຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນກະສັດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ.

ແລ້ວເຊຣາຟິມອົງໜຶ່ງໄດ້ບິນມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ມືຂອງລາວຖືຖ້ານໄຟກ້ອນໜຶ່ງ

ຊຶ່ງລາວໄດ້ໃຊ້ຄົມຄົບມາຈາກແທ່ນບູຊາ: ແລະລາວໄດ້ແຕະມັນໃສ່ບາກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະກ່າວວ່າ, ເບິ່ງແມ,

ສິ່ງນີ້ໄດ້ແຕະຮົ່ມບາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກອອກໄປ,

ແລະບາບຂອງເຈົ້າກໍຖືກຊ່າລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ອີກທັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍື່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ຕັດວ່າ, ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ໃດໄປ, ແລະຜູ້ໃດຈະໄປເພື່ອພວກເຮົາ? ແລ້ວຂ້ານ້ອຍທູນວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້;

ຂໍຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປ. ເອຊາຢາ 6:5-8.

ອີຊາຢາໄດ້ຖືກຊ່າລະໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຖ້ານໄຟກ້ອນໜຶ່ງຈາກແທ່ນບູຊາ, ແລະ

ດານເຢືອນໄດ້ຖືກຊ່າລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການແພ່ເບື້ນນິມິດອັນເປັນດັ່ງແວ່ນຕົງທີ່ກົດຜົນ,

ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ແພ່ເບື້ນປ່ຽນແປງເປັນຕາມພາບທີ່ຕົນເຫັນ.

ອີຊາຢາໄດ້ຮັບຄຳບັນຊາໃຫ້ນຳຂ່າວສານນັ້ນໄປຫາຊົນຊາດທີ່ໄດ້ຍື່ນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍື່ນ, ແລະ ເຫັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ແລະບອກຊົນຊາດນີ້ວ່າ, ‘ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍື່ນຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ;

ແລະຈະເຫັນຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ຈະບໍ່ຮັບຮູ້.’ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊົນຊາດນີ້ອ້ວນໜາ,

ແລະເຮັດໃຫ້ຫຼູຂອງເຂົາໜັກ, ແລະປິດຕາຂອງເຂົາໄວ້; ຢ້ານວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງເຂົາ,

ແລະໄດ້ຍື່ນດ້ວຍຫຼູຂອງເຂົາ, ແລະເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຫັນກັບມາ, ແລະຮັບການຮັກສາ.” ອີສະຢາ

6:9, 10

ເອຊາຢາປາຖະໜາຈະຮູ້ວ່າ ທ່ານຈະຕ້ອງພົວພັນກັບປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຟັງແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ແລະເບິ່ງແຕ່ບໍ່ຮັບຮູ້ນັ້ນອີກດົນບານໃດ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງຖາມຄຳຖາມວ່າ, “ອີກດົນບານໃດ?”

ແລ້ວຂ້ານອ້ອມທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ, ດົນບານໃດ?” ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ,
“ຈົນກວ່າບັນດານະຄອນຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ມີຜູ້ອາໄສ, ແລະບັນດາເຮືອນຈົນບໍ່ມີມະນຸດຢູ່,
ແລະແຜ່ນດິນຈະຮ້າງເປົ່າຢ່າງສົນເຊີງ, ແລະພຣະຢາເວຈະຊົງນຳມະນຸດອອກໄປໄກ,
ແລະຈະມີການຖືກປະຖົມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ກາງແຜ່ນດິນ.” ເອຊາຢາ 6:11, 12

ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນຫົວຂໍ້ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ ຄື ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງຖືກ
“ເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ່າຢ່າງສົນເຊີງ,”

ເມື່ອຄວາມພິນາດຂອງຊາດໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍການທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງຊາດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຂໍ້ສັນຕິພາບໃນດານເຮືອນບົດທຶນເຮັດ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍຂໍ້ສັນຕິພາບໃນບົດດຽວກັນ.
ໃນຂໍ້ສັນຕິພາບນັ້ນ “ການລະຖົມຢ່າງໃຫຍ່ໃນທຳມະກາງແຜ່ນດິນ” ຖືກລະບຸວ່າເປັນການທີ່ “ຫຼາຍຄົນ”
ຖືກໂຄ່ນລົງ. ຂ່າວສານຂອງອີຊາຢາ, ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງເຖິງເມື່ອພຣະອົງກ່າວແກ່ພວກຍິວທີ່ຊອກຫາຂີ້ຕົວເຢຍຣູ
ໃນປະຫວັດຂອງພຣະອົງທຳມະກາງມະນຸດ, ລະບຸວ່າ ເມື່ອປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ
ເວລານັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ແລະຕາທົບເຂົ້າໃຈ ຫຼື ບໍ່ຮັບຮູ້
ຂ່າວສານຂອງອີຊາຢາເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເອີ້ນສູດທ້າຍແກ່ Laodicean Adventism,
ຊຶ່ງສົນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ບ່ອນທີ່ Laodicean Adventism
ຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກລົ້ມລ້າງ;
ແຕ່ບັນດາເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນອອກຈາກມືຂອງລາວ, ຄື ເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະຫົວໜ້າແຫ່ງລູກຫຼານອຳໂມນ.
ດານເຮືອນ 11:41.

ອີຊາຢາ ແລະ ດານເຮືອນ ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ປະກາດການຊົງເອີ້ນສູດທ້າຍແກ່ Laodicea, ແລະ
ໃນການສຳຜັດເປັນຄັ້ງທີສາມຂອງດານເຮືອນໃນບົດທຶນ ທ່ານໄດ້ຮັບກຳລັງເສີມສຳລັບພາລະໜ້າທີ່ນັ້ນ.

ແລ້ວຜູ້ໜັງຜູ້ລັກສະນະຄ້າຍມະນຸດໄດ້ມາແຕ່ຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ທ່ານຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຫຼີກ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ: ຂໍສັນຕິສຸກຈົນມີແກ່ທ່ານ, ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ, ແມ່ນແທ້,
ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ. ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບກຳລັງ ແລະກ່າວວ່າ,
ຂໍນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງກ່າວເຖິງ; ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. Daniel 10:18, 19.

ດານເຮືອນໄດ້ຖືກເສີມກຳລັງໃຫ້ປະກາດຂ່າວສານທີ່ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈເມື່ອມີຄຳເອນລົງມາໃນບົດທຶນ.
ເອຊາຢາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ທ່ານຈະຕ້ອງປະກາດຂ່າວສານນັ້ນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າທູນວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີຍ, ຈະດົນເທົາໃດ?” ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ,
“ຈົນກວ່າບັນດານະຄອນຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ມີຜູ້ອາໄສ, ແລະບັນດາເຮືອນຈະບໍ່ມີຜູ້ຄົນ,
ແລະແຜ່ນດິນຈະຮ້າງເປົ່າໂດຍສົນເຊີງ, ແລະພຣະຢາເວຈະຊົງໂຍກຍ້າຍມະນຸດໃຫ້ໄປໄກ,
ແລະຈະມີການປະຖົມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ກາງແຜ່ນດິນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ
ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຍັງຈະເຫຼືອຢູ່ສິບສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະມັນຈະກັບຄືນມາ ແລະຈະຖືກຜານຜ່າ; ດັ່ງຕົ້ນເທຣົນ
ແລະດັ່ງຕົ້ນໂອກ, ຊຶ່ງແກ່ນແທ້ຂອງມັນຍັງຢູ່ໃນມັນ ເມື່ອມັນສະລັດໃບ; ດັ່ງນັ້ນ
ເຊື່ອສາຍອັນບໍລິສຸດຈະເປັນແກ່ນແທ້ຂອງມັນ.” ເອຊາຢາ 6:11–13.

ເມື່ອຈະມີ "ການປະຖົມອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ທ່າມກາງແຜ່ນດິນ" (ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ), ຈະມີການສຳແດງ "ສ່ວນສົບ" ອອກມາ, ຊຶ່ງ "ແກ່ນສານ" ຂອງມັນຄື "ເຊື້ອພັນອັນບໍ່ລົບລຸ້ນ." ຮາກຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮົາໄດ້ເປັນວ່າ "ສ່ວນສົບ" ຄື "ສ່ວນສົບຖວາຍ." ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີ "ສ່ວນສົບ" ທີ່ໄດ້ "ກັບຄືນມາ" ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະ ສ່ວນສົບທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຈາກເມັດພືດຂອງແຜ່ນດິນ ຫຼືຈາກຜົນຂອງຕົ້ນໄມ້ ກໍເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ມັນເປັນສິ່ງບໍ່ລົບລຸ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຈະໄຖ່ເອົາສ່ວນສົບຂອງຕົນຄືນບໍ່ວ່າສິ່ງໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເພີ່ມອີກໜຶ່ງສ່ວນຫ້າຂອງມັນ. ແລະ ສ່ວນສົບຂອງຝູງໜຶ່ງ ຫຼືຂອງຝູງແກ້ວ ຄືທຸກສິ່ງທີ່ຜ່ານໄປພາຍໃຕ້ໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ຕົວທີ່ສົບຈະເປັນສິ່ງບໍ່ລົບລຸ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະທຳເລວີ 27:30-32.

"ສ່ວນສົບ" ຫຼື "ກັບຄືນມາ" ແມ່ນບໍ່ລົບລຸ້ນແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເປັນສ່ວນຂອງອົງພຣະອົງ.

ເພາະວ່າສ່ວນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ;
ຢາໂຄບເປັນສ່ວນແຫ່ງມະລັກຂອງພຣະອົງ. ພຣະບັນຍັດສອງ 32:9.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຢເຣມຢາ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ຊຶ່ງຕໍ່ພວກເຂົານັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າ
ຖ້າພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາ ພວກເຂົາຈະເປັນພຣະໂອດຂອງອົງ, ຫຼືເປັນຜູ້ກ່າວແທນພຣະອົງ.

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກພົບແລ້ວ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ກິນມັນ;
ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຊື່ນຊົມແລະຄວາມປະດິດສິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ເພາະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາກອງທັບ.
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ຊົມມຸມຂອງພວກຄົນເຢຍາະເຢຣີ, ຫຼືມີຄວາມຊື່ນບານ;
ຂ້ານ້ອຍນັ່ງຢູ່ຕາມລຳພັງເນືອງດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ:
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ.
ເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍືນຍາວຕະຫຼອດ,
ແລະບາດແຜຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ອາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້, ຊຶ່ງປະຕິເສດທີ່ຈະຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ?
ພຣະອົງຈະເປັນແກ່ນຂ້ານ້ອຍເໝືອນຜູ້ມີສາຍໆແນ່ແທ້, ແລະເໝືອນນ້ຳທີ່ໄຫຼໄຫຼ່ໄຫຼ່ໄຫຼ່ໄຫຼ່? ເພາະສະນັ້ນ
ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຖ້າເຈົ້າກັບໃຈ, ແລ້ວເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບມາອີກ, ແລະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ:
ແລະຖ້າເຈົ້າແຍກສັງປະເສດອອກຈາກສັງຕຳຊ້າ, ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນປາກຂອງເຮົາ:
ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າຫັນກັບໄປຫາພວກເຂົາ.
ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນກຳແພງທອງສຳລັບທຸກໆບ້ອມບ້ອງແກ່ຊົນຊາດນີ້:
ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງກັບເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊະນະເຈົ້າ:
ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າແລະເພື່ອຊ່ວຍກູ້ເຈົ້າ, ພຣະຢາເວກ່າວດັງນັ້ນ.
ແລະເຮົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ,
ແລະເຮົາຈະໄຖ່ເຈົ້າອອກຈາກມືຂອງຄົນທີ່ໜ້າສະພິກວ. ເຢເຣມຢາ 15:16-21.

ຊາກທິເຫຼືອຢູ່ ຫຼືສ່ວນສົບທີ່ກັບຄືນມາໃນຄຳພະຍານຂອງເອຊາຢາ ຈະຕ້ອງຖືກກິນ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວະຈະນະຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງຖືກກິນ.
ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະເປັນປາກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນການເຮັດດັງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະນຳສະເໜີພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກກິນໂດຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມລອດ.
ເຢເຣມຢາບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນ "ທີ່ຊົມມຸມຂອງຄົນຂີ້ເຍາະເຍື້ອ," ເພາະວ່າ ດັ່ງເຊັ່ນກັບການຕີອນ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນນິມິດ
"ທີ່ຊົມມຸມຂອງຄົນຂີ້ເຍາະເຍື້ອ" ກໍໄດ້ຫລົບໜີໄປ. ເຢເຣມຢາໄດ້ຄຶດຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕົວະເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844
ໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຣດ, ແລະ ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ຄຳສັນຍາສຳລັບເຢເຣມີຢີ ຖ້າຫາກວ່າເຂົາຈະ “ກັບຄືນ,” ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນຂອງເອຊາຍາ, “ສ່ວນສົບ” ນັ້ນ “ກັບຄືນ.”

ຖ້າເຢເຣມີຢີ “ກັບຄືນມາ,” ລາວກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ “ໜຶ່ງສ່ວນສົບ” ຂອງອີຊາຍາ, ຊຶ່ງບໍ່ລົບລຸດ, ແລະເປັນສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງ “ເນອີແທ” ຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນນັ້ນ. ຄຳພາສາເຮັບເຮີ “substance” ໝາຍເຖິງເສົາ, ແລະການຖືກສ້າງໃຫ້ເປັນ “ເສົາ” ນັ້ນ ແມ່ນຄຳສັນຍາທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ຊາວຟິລາດັຟເຢຍ.

ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເສົາຫຼັກໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ອອກໄປອີກເລີຍ; ແລະເຮົາຈະຂຽນໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຊື່ຂອງນະຄອນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄືນະຄອນເຢຣຸຊາເລມໃໝ່ ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ. ແລະເຮົາຈະຂຽນໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນຊື່ໃໝ່ຂອງເຮົາ. ຜູ້ໃດມີຫຼື ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງສັງເກດພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 3:12, 13.

“ເສົາ,” ນັ້ນຄື “ເນອີແທ” ຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສານກັນລະຫວ່າງພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດສະພາບ, ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຄື “ເສົາ” ທີ່ຄ້ຳຈຸນພຣະວິຫານ.

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມຫົດຫູ່ນີ້ ຂ້ອຍໄດ້ຜັນຄວາມຜັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ປະທັບໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໃນຄວາມຜັນນັ້ນ ຂ້ອຍເຫັນພຣະວິຫານແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າລັງຫຼັງໄຫຼໄປຫາ. ມີເຕບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປຫາທີ່ລືໄພໃນພຣະວິຫານນັ້ນເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະລອດພົ້ນໄດ້ເມື່ອເວລາສິ້ນສຸດລົງ. ທຸກຄົນທີ່ຍັງຄົງຢູ່ພາຍນອກຈະພົນາດໄປຕະຫຼອດການ. ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ຜູ້ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມວິທີທາງຕ່າງໆຂອງຕົນ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍແລະເຍາະເຍີ້ຍຜູ້ທີ່ກຳລັງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະບອກແກ່ພວກເຂົາວ່າ ແຜນການແຫ່ງຄວາມປອດໄພນີ້ເປັນການຫຼອກລວງຢ່າງແຄບບໍ່ຍືນ ແລະວ່າ ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍໃດເລີຍທີ່ຈະຕ້ອງຫຼີກຫຼີ. ພວກເຂົາຍັງເຖິງຂັ້ນເຂົ້າຈັບບາງຄົນໄວ້ ເພື່ອຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ພວກນັ້ນຮັບເຂົ້າໄປພາຍໃນກໍາແພງ.”

“ເນື່ອງຈາກຢ້ານວ່າຈະຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າຄວນລຳຖ້າຈົນກວ່າຝູງຊົນຈະແຍກຢ້າຍໄປ, ຫຼືຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໄປໂດຍພວກເຂົາບໍ່ສັງເກດເຫັນ. ແຕ່ແຜນທີ່ຈຳນວນຄົນຈະຫຼຸດລົງ, ກັບເພີ່ມຂຶ້ນ; ແລະເນື່ອງຈາກຢ້ານວ່າຈະຊ້ຳເກີນໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮັບອອກຈາກເຮືອນ ແລະແຊກຜ່າຝູງຊົນເຂົ້າໄປ. ໃນຄວາມກະວົນກະວາຍທີ່ຈະໄປເຖິງພຣະວິຫານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ທັນສັງເກດ ຫຼືໃສ່ໃຈຕໍ່ຝູງຄົນທີ່ລອດພົ້ນຢູ່ຮອບຂ້າພະເຈົ້າ. ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນອາຄານນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະວິຫານອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນຖືກຄ້ຳຈຸນໄວ້ໂດຍເສົາຕົ້ນໃຫຍ່ມະຫາຕົ້ນດຽວ, ແລະມີລູກແກະຕົວໜຶ່ງຖືກມັດໄວ້ກັບເສົານັ້ນ, ມືຮ່າງກາຍຖືກທຳລາຍຈົນແຕກເຫຼວ ແລະເລືອດໄຫຼ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຜູ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເບິ່ງເໝືອນຈະຮູ້ແລ້ວວ່າ ລູກແກະຕົວນີ້ໄດ້ຖືກຈັກທັງ ແລະຖືກຟັກຊ້ຳເພາະເຫັນແກ່ພວກເຮົາ. ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານຈະຕ້ອງມາຢືນຕົນຢູ່ນັ້ນ ແລະສາລະພາບບາບຂອງຕົນ.”

“ຢູ່ຕ່າງໆພຣະເມສານ້ອຍເລັກນ້ອຍ ມີບັນລັງສູງຕັ້ງຢູ່ ແລະເທິງບັນລັງເຫຼົ່ານັ້ນມີຄະນະໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ ຊຶ່ງເບິ່ງແລ້ວມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງ. ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນເບິ່ງຄືສ່ອງສະທ້ອນຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະເຂົາໄດ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະຂັບຮ້ອງບົດເພງແຫ່ງການຂອບພຣະຄຸນດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ ຊຶ່ງຟັງຄົດໃນຕືຂອງທູດສະຫວັນ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຢູ່ຕ່າງໆພຣະເມສານ້ອຍ, ສາລະພາບບາບຂອງຕົນ, ໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ, ແລະບັດນັກກຳລັງຄອຍຖ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຄາດຫວັງເຖິງເຫດການອັນຊື່ນບານບາງປະການ.”

“ແມ່ນແຕ່ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານນັ້ນແລ້ວ, ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຄອບງຳຂ້ອຍ, ແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກລະອາຍວ່າຂ້ອຍຈຳຕ້ອງຖອມຕົນລົງຕ່າງຈາກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຄື່ອນຕົວໄປ, ແລະກຳລັງຄ່ອຍໆເຄື່ອນໄປອ້ອມເສົາເພື່ອຈະເຜີຍໜ້າໄປຫາລູກແກະ, ເມື່ອສຽງແກດດັງຂຶ້ນ, ພຣະວິຫານກໍ່ສັ່ນສະເທືອນ, ສຽງໃຫຍ່ຂອງແຫ່ງໃຊ້ຊະນະກໍ່ເກີດຂຶ້ນຈາກບັນດາທຳມະຊົນຜູ້ບໍ່ລໍຖ້າທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່, ແສງສະຫວ່າງອັນນ້ຳສະພົງກວ້າງຂະຫຍາຍຕົວອອກ, ແລ້ວທຸກສິ່ງກໍ່ກາຍເປັນຄວາມມັດອັນເຂັ້ມຂົນ. ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນສຸກເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຫາຍໄປທັງໝົດພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງ, ແລະຂ້ອຍກໍ່ຖືກປະໄວ້ຕາມລຳພັງຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົດອັນໜ້າສະຫວັນຂອງຄົນ. ຂ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນມາດ້ວຍຄວາມທຸກທົນຢ່າງແສນສາຫັດໃນຈິດໃຈ, ແລະແທບຈະຊັກຈູງຕົນເອງບໍ່ໄດ້ວ່າຂ້ອຍພຽງແຕ່ກຳລັງຝັນ. ມັນເບິ່ງແກ່ຂ້ອຍວ່າຈຸດຈົບຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກກຳນົດແນ່ນອນແລ້ວ, ວ່າພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈາກຂ້ອຍໄປແລ້ວ, ແລະຈະບໍ່ຫວນກັບຄືນມາອີກເລີຍ.”
Testimonies, volume 1, 27.

“ແກ່ນແທ” ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນສ່ວນສົບທຶກຄົນມານັ້ນ ຄື “ເສົາ” ຜູ້ຄ້ຳຈຸນພຣະວິຫານ. ດານເຮືອນໄດ້ເຫັນນິມິດອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ຖືກແຂວນໄວ້ເທິງເສົາ, ແລະພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນກໍ່ຄື “ເສົາ”. ເມື່ອດານເຮືອນໄດ້ເຫັນນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຕາມພາບລັກຂອງເສົາ; ແລະສ່ວນສົບຂອງອີຊາຢາກໄໝອີກນັ້ນ ມີ “ແກ່ນແທ” (ເສົາ) ຢູ່ພາຍໃນພວກເຂົາ, ແລະແກ່ນແທນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກ “ກົນ” ໂດຍທຸກຄົນຜູ້ປາຖະໜາຈະເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານ. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານ ແລະກົນແກ່ນແທນັ້ນ ຄືຝູງອັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ຂ່າວສານຂອງທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອມີການປະຖົມຢ່າງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນ. “ເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ລົງຊຸດ,” ຊຶ່ງເປັນແກ່ນແທຂອງອີຊາຢານັ້ນ, ແມ່ນພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ຖືກຂ້າຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

ຜູ້ທີ່ກັບຄືນມາເປັນສ່ວນທີສິບນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກມືຂອງຄົນຊົ່ວ ເມື່ອໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ການແຍກອອກລະຫວ່າງ Philadelphia ແລະ Laodicea ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອນລົ້ນດອນ ແລະໃນເວລານັ້ນຫຼາຍຄົນຖືກໂຄ່ນລົ້ມ. ຜູ້ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົ້ມນັ້ນ ຖືກລະບຸວ່າເປັນຄົນຊົ່ວຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກມືຂອງຜູ້ທີ່ນຳຢ້ານກົວດ້ວຍ ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

ດັ່ງນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ:
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງອິຍົບສັນສຸດລົງໂດຍມືຂອງເນບູກາດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ລາວ ແລະ ຊົນຊາດຂອງລາວທີ່ມາກັບລາວ, ຜູ້ນຳຢ້ານກົວໃນບັນດາປະຊາຊາດ, ຈະຖືກນຳມາເພື່ອທຳລາຍແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຊັກດາບຂອງຕົນອອກຕໍ່ສູ້ອິຍົບ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນຕົ້ມໄປດ້ວຍຜູ້ຖືກສັງຫານ. ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳທັງຫຼາຍແຫ້ງລົງ, ແລະ ຂາຍແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າໃນມືຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ສັງສາລະພັດທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ້າໂດຍມືຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ: ເຮົາຄຶພຣະເຢເຢໂຫວາໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ. ເອຊາຍາ 30:10–12.

“ຜູ້ທີ່ນຳຢ້ານກົວແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ” ແມ່ນກອງທັບຕົວແທນຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ. ທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຊຶມໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງພວກພົນມະຈາລິທິງເຂົາ, ຫຼືຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະຍັງຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງ “ຜູ້ທີ່ນຳຢ້ານກົວແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ” ອີກດ້ວຍ. ປະເດັນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ ແມ່ນວ່າ ເອຊາຍາ, ແລະ ດານເຮືອນ, ແລະ ເຢເຣມີຍາ, ແລະ ເອເຊກຽນ, ແລະ ໂຢຮັນ ລ້ວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ

ການປະທານລົດເດດແກ່ຜູ້ໜັງແຊນສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ຊົງກັບຄືນມາຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ໃນນິມົດສຸດທ້າຍຂອງດານເຢອນ, ຄົນນິມົດທົບທານໃຫ້ທິດແນ່ນ້ຳຮັດເດດການ, ດານເຢອນຖືກເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈທັງນິມົດພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຂອງພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະທ່ານກໍຖືກເສີມກຳລັງໃຫ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານນັ້ນ.

ຂ່າວສານກ່ຽວກັບພາຍໃນແລະພາຍນອກໄດ້ຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນກັບຄຳນິຍາມແບບພະຍາກອນຂອງຫົວ, ຫຼື "ບໍ່ມີປາການ," ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ, ຊຶ່ງຊັບອກເຖິງສົງຄາມຢູເຄຣນທີ່ກຳລັງຖືກດຳເນີນໂດຍ Putin ຢູ່ໃນບັດຈຸບັນ. ກະແຈແຕ່ງການຈຳແນກຫົວນັ້ນ ມີການປະຍຸກໃຊ້ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ, ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ຫົວທັງສອງກາຍເປັນຫົວຂໍ້ແຕ່ງຄຳພະຍາກອນ. ບໍ່ມີປາການ ຫຼື ຫົວ ໃນຖານະທີ່ໝາຍເຖິງຮັດເຊຍ ຊັບອກເຖິງສົງຄາມຕົວແທນຄັ້ງທີສອງ, ອັນນຳໄປສູ່ສົງຄາມຕົວແທນຄັ້ງທີສາມ, ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ III, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍຍຸດທະສາດທີ່ Panium ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຫ້າ.

ຂໍ້ທີ່ສືບຫົກແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນນັບຈາກປີ 2014, ເມື່ອສົງຄາມຢູເຄຣນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ, ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກແທນຄວາມໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແລະສົບສອງ, ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ພາລະກົດສຸດທ້າຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ການຕົວຄວາມຂອງກາບຣີເຢອນໃນພຣະທຳດານເຢອນ ບົດທີ່ສືບເອັດ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຫຼື ປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ການພາດຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນ ກໍ່ເທົ່າກັບພາດທຸກສິ່ງ. ຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະເຜີຍ, ຊຶ່ງໃນພຣະທຳພຣະນິມົດເອີ້ນວ່າ ພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະຊຶ່ງພຣະທຳພຣະນິມົດລະບຸວ່າໄດ້ຖືກເປີດຜະເຜີຍພຽງກ່ອນການປົດເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ, ແມ່ນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງໂດຍສະເພາະຈາກພຣະທຳດານເຢອນ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ອຍວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືນີ້ໄວ້; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດເປີດເປືອນ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປີດເປືອນຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍ່ລິສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລິສຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ 22:10, 11.

ໃນວັນສຸດທ້າຍ ມີເວລາອັນເຈາະຈົງໜຶ່ງ ເມື່ອຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍຖືກເປີດອອກ ເພາະຂໍ້ພຣະຄຳກ່າວວ່າ "ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ." ຖ້ອຍຄຳນັ້ນເອງ ທີ່ປາກົດຢູ່ໃນບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະນິມົດ ກໍພົບເຫັນຢູ່ໃນບົດທຳອິດດ້ວຍ.

ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງສົງທັງຫລາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍລິເວນ; ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາແຈ້ງໂດຍໝາຍສຳຄັນແກ່ຢູເຄຣນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ; ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຄືທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ. ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ອຳນວຍ ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສົງທັງຫລາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມົດ 1:1-3

ສອງຮ້ອຍຊາວ, ແລະດັ່ງນັ້ນຄືຊາວສອງ, ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາບກັບມະນຸດຊາດ, ແລະພາລະກົດຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຊຶ່ງຄືການປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແຊນສະໜັບສະໜູນ ໄດ້ສຳເລັດລົງພາຍໃນບໍລິບົດແຫ່ງຄຳອຸປະມາທາງພະຍາກອນຂອງພົມມະຈາລີສົບຄົນ. ພົມມະຈາລີທີ່ມີບັນຍາໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ປະສົບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກນາງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະພວກນາງໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍເໝືອນດັ່ງກະດູກທີ່ຕາຍແລ້ວຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນພຣະນິມົດ ບົດ 11,

ຈົນເຖິງເດືອນກໍລະກົດ 2023, ຊາວສອງບ້ານຈາກຂະບວນການປະທັບຕາໄດ້ລົງມືໃນປີ 2001.
“ເວລານັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,” ແລະຈາກນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກຕັ້ງ “ສຽງໜັງໃນຖົນກັນດານ”
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວສານນັ້ນຈາກກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນຈາກພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນຈາກພຣະບໍດີ.

ແລ້ວສຽງນັ້ນກໍລົງສົ່ງຂ່າວສານໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕະຈັກ,
ແລະມັນໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປດ້ວຍຮູບແບບທາງອິເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດອ່ານ ແລະ/ຫຼືໄດ້ຍິນ,
ໃນບົດຈຸບັນຫຼາຍກວ່າຫົກສິບພາສາ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ, ນັ້ນຄືຂ່າວສານນັ້ນ,
ພົບໄດ້ໃນພຣະທຳດານເອນ.

“ໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຣະນິມິດ
ແຕ່ແມ່ນສ່ວນນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ. ທູດສະຫວັນໄດ້ບັນຊາວ່າ,
‘ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເອນ, ຈົ່ງປົດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.’
ດານເອນ 12:4.” ກົດຈະການຂອງອັກຄະທູດ, 585.

“ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ” ຄື ຂໍ້ທີ່ສີສິບ.
ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂໍ້ທີ່ສີສິບເທົ່ານັ້ນ;
ມັນແມ່ນສ່ວນຂອງຂໍ້ທີ່ສີສິບທີ່ຖືກນຳສະແດງພາຍຫຼັງເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1989,
ແລະກ່ອນກົດວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສີສິບເອັດ. ປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທີ່ສີສິບທີ່ບໍ່ມີການກ່າວເຖິງພາຍໃນຂັ້ນນີ້ເອງ
ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ແລະນັບແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ ປີ
2023 ມາ ກໍກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກສຳລັບຜູ້ທີ່ເລືອກຈະເຫັນແລະໄດ້ຍິນ.

ຂໍ້ທີ່ສີສິບບໍ່ໄດ້ບັນທຶກສົ່ງໃດເລີຍຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຕາມຫຼັງການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສີສິບເອັດ,
ແຕ່ມັນໄດ້ຈັດຫາພື້ນຖານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ບັນດາແນວຄຳພະຍາກອນອື່ນຈະຖືກວາງລົງເທິງນັ້ນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຕຳລິໃຈຈະເຫັນແລະຟັງວ່າວິທີການ “ແນວໜຶ່ງຕໍ່ແນວໜຶ່ງ” ແມ່ນວິທີການແຫ່ງຜົນປາຍ
ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຫັນປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງຂໍ້ທີ່ສີສິບ,
ແລະນັ້ນແຫຼະແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ເປັນພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ຊຶ່ງກາບຣີເອນໄດ້ມາເພື່ອຕີຄວາມແກໂຍຮັນ ແລະ ດານເອນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ທົບເຮອາ ໂບໂລໄດ້ລົງງານຂອງຕົນອີກໂດຍເຂົ້າໄປໃນທຳມະສາລາຂອງຊາວຢິວເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ
ເລື່ອງພຣະຄຣິດ. ທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງພວກເຂົາວ່າ, ‘ຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີຈິດໃຈສູງສົ່ງກວ່າຄົນໃນເທຣະໂລນກາ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວັດຈະນະນັ້ນໄວ້ດ້ວຍຄວາມຕຳລິໃຈທຸກປະການ ແລະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພິທູກມື
ເພື່ອພິສູດວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຈິງດັ່ງນັ້ນຫຼືບໍ່. ເພາະສະນັ້ນ ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອ;
ທັງຍັງຊາວກຣີກຜູ້ມັກຍິດ ແລະຜູ້ຊ້າຍກໍມີໃຊ້ນ້ອຍ.’”

“ໃນການນຳສະເໜີຄວາມຈິງນັ້ນ, ບັນດາຜູ້ທີ່ບາດຖະໜາຢ່າງຈິ່ງໃຈທີ່ຈະຢູ່ຝ່າຍຖືກຕ້ອງ
ຈະຖືກບຸກໃຫ້ຂະຫຍັນໝັ້ນຄົນຄວ້າພຣະຄຳພີ.
ສິ່ງນີ້ຈະກ່ອນໃຫ້ເກີດຜົນຄ້າຍຄືກັນກັບຜົນທີ່ຕິດຕາມການຮັບໃຊ້ຂອງອັກຄະສາວົກໃນເມືອງເບເຣອາ.
ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຄວາມຈິງໃນວັນເຫຼົ່ານີ້ ພົບກັບຫຼາຍຄົນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຊາວເບເຣອາ.
ພວກເຂົາບໍ່ອາດໂຕ້ແຍ້ງລົບລ້າງຄຳສອນທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີແກ່ພວກເຂົາໄດ້ ແຕ່ກໍຍັງສະແດງຄວາມບໍ່ຕຳລິໃຈ
ຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະສືບສວນຫຼັກຖານທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄຳສອນນັ້ນ, ແລະຖືເອົາວ່າ
ແມ່ນແມ່ນວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ
ກໍເປັນເລື່ອງສຳຄັນໜ້ອຍຫຼາຍວ່າພວກເຂົາຈະຍອມຮັບມັນເປັນຄວາມຈິງຫຼືບໍ່. ພວກເຂົາຄິດວ່າ
ຄວາມເຊື່ອເກົ່າແລະຈາຣີດປະເພນີເກົ່າຂອງພວກເຂົາ ກໍຕົວສຳລັບພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຜູ້ຊົງໄດ້ສົງບັນດາທຸດຂອງພຣະອົງອອກໄປພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານເຖິງໂລກນັ້ນ
ຈະຖືເອົາປະຊາຊົນໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາປະຕິບັດຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.
ພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາທຸກຄົນຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຂົາ
ບໍ່ວ່າມັນຈະແຈ້ງຊັດແກ່ພວກເຂົາຫຼືບໍ່ກໍຕາມ. ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະສືບຄົ້ນ
ດັ່ງທີ່ຊາວເບເຣອາໄດ້ກະທຳ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດຜ່ານຜູ້ພະຍາກອນໂຮເຊອາວ່າ:
'ປະຊາຊົນຂອງເຮົາຖືກທຳລາຍເພາະຂາດຄວາມຮູ້; ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້
ເຮົາກໍຈະປະຕິເສດເຈົ້າໝື່ອນກັນ.'"

"ຈິດໃຈຂອງຊາວເບເຣຍບໍ່ໄດ້ຄັບແຄບດ້ວຍອະຄະຕິ,
ແລະພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະສືບສວນແລະຮັບເອົາຄວາມຈິງທີ່ອັກຄະສາວິກໄດ້ປະກາດ.
ຖ້າປະຊາຊົນໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງຊາວເບເຣຍຜູ້ສົ່ງສົງ,
ໃນການຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພິທູກວັນ,
ແລະໃນການບຽບທຽບຂ່າວສານທີ່ນຳມາຫາພວກເຂົາກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນນັ້ນ,
ກໍຈະມີຫຼາຍພັນຄົນທີ່ຈຶ່ງຊື່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນບ່ອນທີ່ມີພິພິພິກາຄົນດຽວ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ປະກາດຕົນວ່າຮັກພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ຽນຈາກຄວາມຜິດໄປສູ່ຄວາມຈິງ,
ແລະພວກເຂົາຍຶດຕິດຢູ່ກັບບັນທຶກອັນເປັນທີ່ພິຈາລະນາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄວາມຜິດເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມືດບອດ
ແລະນຳຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຄວາມຈິງໃຫ້ແສງສວ່າງແກ່ຈິດໃຈ ແລະໃຫ້ຊີວິດແກ່ຈິດວິນຍານ."
Sketches from the Life of Paul, 87, 88.